

Kendur strandingur fyllir 75 ár:

Tríggjar ferðir í lívs- vanda

Klintraði í björgunum í Íslandi — um reppið at hann ikki datt niður. Var við Niels Finsen, tá tað mundi gingið burtur og var við sluppini Gunhild, tá týskt flogfar kastaði 6 bumbur eftir henni.

Hetta er partur av livinum hjá Andreas Rasmussen, betri kendur sum Dia á Trøð á Strøndum, sum í morgin verður 75 ár. Sosialurin hevur tosað við hann.

Tað munnu helst ikki hava verið nógvar ferðing, sum heilar triggjar ferðir í livi sinum hava hugsað tankan, at nú fari eg at doyggja. Ein teirra, sum heilar triggjar ferðir hevur verið í lívsvanda og hvørja ferð hugsaði, at nú var seinasti timin komin, er Andreas Fr. Rasmussen á Strøndum ella vanliga nevndur Dia á Trøð.

Dia verður 75 ár í morgin og hevur Sosialurin hitt hann fyrri at prátta um eitt

hvørt í livi hansara. Og vist hava upplivingarnar verið nógvar og fjølbroyttar fyrri ikki at siga vágaligar.

Andreas Fredrik Rasmussen er sonur Andreas og Kammu Rasmussen á Strøndum. Pápin var skipasmiður alt sitt liv, meðan móðirin ansaði teimum mongu børnunum. Tey áttu heili 9 børn.

Dia var uppkallaður eftir pápanum og visti seg

eisini longu tíðliga at visa stóran áhuga fyrri tí arbeiði, ið pápin fekt við skipasmið.

— Eg minnst, at eg longu sum 10 ára gamal plagdi at ganga pápa til handa í arbeiðnum, sigur Dia, sum seinni skuldi leita sama vegin sum pápin — skipasmiðleiðina. Og framvegis er Dia virkin skipasmiðmaður. Tað skulu vit koma aftur til seinni.

Til skips 15 ára gamal

Men sum so mangir aðrir ungir dreingir, so hevði Dia eisini hug at fara til sjós og helt hann til Íslands b ert 15 ára gamal við sluppini »Nólsoynni«. Skipari henda fyrsta túrin var Michael Johannesen av Toftum. Hetta var í árinum 1925.

Dia greiðir frá, at hann var við Nólsoynni í tvey ár, teir vóru á Suðurland-

inum um várið og á Eysturlandinum um summarið. Tað eina árið fortjenti Dia 428 kr. Tá hevði hann fiskað tilsamans 1600 toskar.

Tey komandi árin fram til 1939 var Dia við fleiri skipum, eitt nú suðuroyasluppunum »Langanes« og »Karl«. Eitt skifti í 1930 og 31 var hann tó í Havn, har hann lærði til setiskipara á gamla sjómansskúlanum.

Tað var stutt eftir hetta, at Dia var fyrri eini hending, sum skuldi festa seg í minni hansara restina av livinum. Tað var tá teir vóru í Íslandi fyrst í 30-árunum.

Í lívsvanda í björgunum í Íslandi

Vit lata Dia sjálvan greiða frá:

— Vit vóru á Eysturlandinum og logdu leiðina inn til Skóla at vita, um postur var heimanífrá. Ikki lá fyrri at koma til bygdina, so eg og ein av manningini, tað var Edmund Næss, sum er slektadur úr Mykinesi og nú býr í Havn, gjørdur av at fara upp í Skólaborðini fyrri á tann hátt at koma til Skóla.

Edmund var bjargamaður og fór tí fyrst upp í bergið, sum var einar 80 metrar høgt. Hvussu hann bar seg at at koma upp, veit eg ikki, men eg minn-

ist, at hann rópti á meg, tá hann var komin upp á eggina: »Dia, kom ikki upp«. Men tá var longu ov seint, tí tá hevði eg klintrað teir 70 metrar upp og vóru bert 10 metrar eftir upp á eggina.

Og tá hendi so tað! Eg kundi hvørki koma upp ella fara niðuraftur. Eg stóð á eini pirru á øðrum beininum og kundi ikki seta hin fótin til, og tað ringasta var, at eg hevði einki at taka í heldur.

— Eg minnst so tyðiliga hesa lotuna. Tað var sum at túsund tankar fuku gjøgnum heilan alt í einum. Eg hugsaði, at hetta var min seinasta lóta, at nú fór eg at doyggja. Eg hugsaði um familjuna. Og meðan eg hugdi niður, sá eg, at hinir av manningini fluttu seg til síðis, tí teir vildu ikki siggja meg detta niður. Teir ivaðust ikki í, at eg var »ferdigur«.

Gjordi enda úr klæðunum

Men so knappliga hendi nakað. Eg veit ikki um tað var eg ella Edmund upp á eggini, sum fekk hugskotið. Aðrenn eg visti av, stóð Edmund spillnakin uppi á eggini og tveitti ein enda oman til min. Hann hevði tá latið seg úr øllum klæðunum, frá uttast til innast, og hevði so bundið bæði troyggu, buksur og undirklæði saman í ein enda, sum hann tveitti

Myndir: kalmar
Orð: jan

Andreas Fr. Rasmussen
vanliga nevndur Dia á
Trøð á Strøndum

Fyrsti báturin, sum varð smiðaður á Stranda Bátasmiðju var Nösi, ið varð seldur til Henry Klein í Oyndarfirði, her við bryggju í Oyndarfirði. Báturin er skjótt 20 ára gamal, og hevur roynt sera væl øll hesi árin.